

ADVENT

Zwijg en wees stil

'Zwijg ... en wees stil ...',
heel wat keren per dag wordt het ons gevraagd,
of verwachten wij het van onze leerlingen
Zwijgen is dan nodig
om rust te brengen, om na te denken,
om de woorden van anderen te horen,
om een sfeer van ontvankelijkheid te scheppen.

'Zwijg en wees stil',
het past ook als we een kerk betreden,
een begraafplaats, een religieuze plek.
Daar moet de stilte kunnen spreken,
daar moeten je hart en je gevoel openstaan
om op te vangen wat in die ruimten leeft.

'Zwijg en wees stil',
mogen we soms ook tegen onszelf zeggen.
Als het nodig is om voeling te krijgen met onze gevoelens
of om contact te maken met onze diepste aspiraties.
Sommigen doen dat misschien dagelijks,
anderen doen het misschien nooit
of enkel in momenten van nood.

Voor christenen is de advent
een tijd van bezinning en inkeer.
Het zijn vier weken van verstilling.
Hoe druk het ook mag zijn
met alles wat nog vóór Kerstmis gebeuren moet,
christenen zeggen dan tot zichzelf:
'Ik wil zwijgen, mij openen voor het licht van Hem
wiens geboorte wordt gevierd.
Ik wil mij openen;
om op het licht te wachten
en op zijn nieuwe geboorte in mij.'

Zwijgen en stil zijn ...

om daarna op te staan.

Rik Renckens